

Statsmagten herhjemme lader Haabet synke og mener, at vi ikke er i Stand til at styre disse Øer. Jeg vil ikke her komme ind paa, hvad det kan betyde for os, at vi giver os selv denne Svaghedsattest.

Det er altsaa med Smerte, vi gaar til dette Forslag, men naar vi gaar med til det, er det, fordi vi haaber, at Amerika i alt væsentligt bliver tilfredsstillet, og at der bør gøres et alvorligt Forsøg paa at hidføre en Løsning i den Retning og opnaa Amerikas Sanktion dertil. Det er jo, som den forrige ærede Taler var inde paa, Krigshavnen, Amerika ønsker, det er den, der har Værdi, og derfor vil vi mulig ogsaa kunne i alt væsentligt opnaa Øernes Værdi ved denne Afstaaelse. Jeg ser saaledes paa det, at ved denne Løsning vil vi i nogen Maade imødekomme Salgsvennerne og vil paa den anden Side bevare det væsentligste af det, vi har derovre. Jeg opfordrer meget indtrængende til at tage dette Forslag under Overvejelse.

Det er jo rigtigt, at Folkeafstemningen gav Flertal for Afstaaelse af Øerne, men det var ganske sikkert ogsaa de i politisk Henseende stærkeste, dygtigste og mest erfarne Kræfter, der var ude at tale for Øernes Salg, og mod dem stod svage og usammenhængende Forsøg fra den anden Side. Naar der alligevel blev en saa stor Minoritet, over $\frac{1}{3}$, for ikke at afstaa Øerne, er det et Vidnesbyrd om, at det ikke har været det danske Folk nogen særlig glædelig Ting at give sit Minde til Afstaaelsen. Jeg tror, at selv de ivrigste Salgsvenner i al Almindelighed vil anerkende, at nogen Salgsbegejstring har man ikke mærket ude omkring ved Møderne. Det er forskellige Nødsforestillinger, der har drevet Folk til at stemme Ja.

Det er min Overbevisning, at sælger vi nu de dansk vestindiske Øer, vil det skabe ikke saa lidt Bitterhed, men navnlig vil det skabe Mismod og Haabløshed i vort Folk, at vi i en Tid, hvor vi ser det ene økonomiske Foretagende efter det andet gaa fremad og vinde nye Veje for Danmark, i et Øjeblik, hvor vi er ved at indtræde i Nationernes Række med Storhandel og Storindustri, giver os selv det Skudsmaal, at vi ikke magter at styre disse fjerne Øer. Jeg tror, det vil virke meget mer til Skade for dansk Foretagsomhed, end Salgssummen vil virke til Gavn for os. Hvis man antager det Forslag, vi stiller, er jo Spørgsmaalet om Salgssummen heller ikke udelukket. Men vi lever jo under Krigen, og jeg haa-

ber og tror, at der er en Vej frem med det Forslag, jeg her anbefaler. Derfor vil jeg ogsaa anbefale dem, der ønsker Fred i vor Nation, og dem, der ønsker, at vi maa staa samlede nu under Krigen, at de tænker over det, der foreligger her. Jeg sagde, at Folkeafstemningens Resultat, men navnlig, hvis vi nu sælger disse Øer, vil skabe Bitterhed i mange Sind, og det skulde vi ikke fremkalde nu; hvis der er en Mulighed for at undgaa det, burde man fra anden Side søge at hjælpe dertil. Og det mener jeg, der er. Jeg tror, at Vedtagelsen af vor Dagsorden vil i høj Grad blive til Gavn for vort Folk og hjælpe til den nationale Samling, som vi allesammen kan ønske i den vanskelige Tid, vi staar i nu. Dermed vil jeg anbefale denne Dagsorden til Vedtagelse.

Udenrigsministeren (Scavenius): Maa jeg begynde med at sige, at jeg egentlig havde ventet, at denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen ikke var blevet fremsat her i Dag, og det af to Grunde. For det første, fordi den af Forslagsstillerne begrundes med, at Meningen med den er — nu i den ellefte Time — at naa til et Forlig i denne Sag, at naa til, at de modstridende Anskuelser kunde bøje sig mod hinanden, og at faa den Bitterhed til at svinde, der maa antages at være opstaaet hos dem, som ikke har sejret ved Folkeafstemningen; thi det var jo Forslagsstillerne bekendt, inden denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen blev fremsat, at dette Forslag ikke kan antages at være egnet til at danne Grundlaget for et saadant Forlig, og derved bortfalder jo Muligheden for, at det kan virke i den Retning, som her er anført. Begrundelsen derfor bortfalder. Jeg kan endvidere ikke se rettere, end at ved dette Forslag, som gaar ud paa, at man skulde søge at naa et Resultat, hvorved man beholdt en eller to af Øerne, medens den tredie eller eventuelt to overdroges til de Forenede Stater, svækkes for ikke at sige borttages den principielle Indvending fra Salgsmodstandernes Side mod Øernes Overdragelse til de Forenede Stater. Der bliver tilbage et rent Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, ikke det principielle, hvorefter man erklærer, at man ikke under nogen som helst Omstændigheder vil overdrage og navnlig ikke for Tiden vil overdrage dansk Territorium til en anden Magt; der bliver alene tilbage en Over-